

thing har bemærket, at jeg slet ikke har uddraget nogen som helst Slutning alene af den Omstændighed, at det foreliggende Lovudkast først er forelagt Landstinget; thi saalænge Beskaffenheden af Lovforslaget ikke var nærmere bestemt, kunde man ikke bygge noget Snyderligt derpaa. De Slutninger, jeg tilloob mig at udbrage, den Glæde, jeg følte, ere byggede paa et mere varigt Grundlag. De ere nemlig byggede paa, at den ærede Justitsminister, der har forelagt Lovudkastet, ved første Behandling udtrykkelig sagde, at nærværende Lov er ikke nogen Næringslov, men en Beskatningslov. Heri finder jeg en afgjort Understøttelse for den Mening, jeg tidligere har forfægtet, og det er det, der har foraarstaget mig en vis Glæde.

Justitsministeren: Ja, jeg har netop sagt, at jeg vilde ikke forhindre den ærede Landstingsmand fra at have hvilken Glæde, han ønskede, men jeg har kun taget den fornødne Reservation.

F. Nielsen: Den ærede Justitsminister glædede sig ved at kunne slaae sine Modstandere den ene med den anden. Jeg vil i al Erbhøvdighed tillade mig at gjøre et Forsøg paa at slaae den sidste Deel af den ærede Justitsministers Foredrag med den første. Den meget ærede Justitsminister udtalte først, at det vilde være urigtigt, om Staten, naar den mulig kom i den Nødvendighed af Statskassen at maatte give en Forhøielse til Sysselmændenes Løn, da havde givet Slip paa den Indtægt, der just skulde afgive de fornødne Midler dertil, altsaa han vilde beholde Halvdelen af Indtægterne for Statskassen for deraf at udrede det, som Statskassen mulig maatte komme til at give til en Forhøielse af Lønnen for Sysselmændene. Efterat han først havde vindiceret Statskassen de Indtægter, hvorom her er Spørgsmaal, saa beviste han eller nærmede sig til at bevise, at Sysselmændene ikke kunne faae Noget af Statskassen, fordi de ere communale Embedsmænd og ikke Statens Embedsmænd. Men naar Statskassen først havde taget den Halvpart, som vi Alle ønske paa den ene eller den anden Maade skal komme Sysselmændene tilgode, og derpaa sagde, at Sysselmændene ikke

kunde faae Noget af Statskassen, saa vare Færøerne unægtelig slet hjulpe. Jeg vil derfor tillade mig endnu engang, og navnlig til den meget ærede Justitsminister, at anbefale det Forslag, jeg har stillet, at Halvdelen skal tilfalde Amtsrepartitionsfonden. Den ærede Justitsminister ønsker vistnok selv, at disse Sysselmænd faae en forhøiet Løn, da det af det ærede Medlem for Færøerne (Dahlerup) saatydelig er viist, at deres Løn er for ringe. Den ærede Justitsminister har dernæst udtalt, at det er communale Embedsmænd, der nærmest ere at sætte lige med Sognefogder, maaskee slaae noget høiere, og at de altsaa burde have deres Lønning fra samme Sted. Men hvorfra faae vore Sognefogder deres Løn? De faae den fra Amtsrepartitionsfonden. Fra Amtsrepartitionsfonden ville ogsaa Sysselmændene kunne faae deres Løn, naar man til denne Fond henlægger disse Indtægter; derved gives just den allerbedste Leilighed dertil. At de, der raade for Amtsrepartitionsfonden, nemlig Lagthinget, skulde nægte Sysselmændene Forhøielse i Lønnen, det kan man dog aldeles ikke antage. Spørgsmaalet har været for i Lagthinget, og de to Trediedele af dette Medlemmer have stemt for, at Halvdelen skulde gaae til Sysselmændene, og dette er et betydeligt Præjudicat for, at Sysselmændene fra Amtsrepartitionsfonden ville faae det fornødne Vederlag for deres Forretninger, naar kun denne Fond har tilstrækkelige Indtægter. Naar den meget ærede Minister tager dette i Betragtning, vil han mulig dømmе noget billigere om mine Forslag. Der er udtalt i Motiverne, at Regjeringen har havt til Hensigt at hve fra Statskassens Side en Forhøielse til Sysselmændenes Lønning; men dette har forekommet den nærværende Justitsminister betænkeligt, da Sysselmændene bør have den fra de communale Kasser. Nu gives der Leilighed til at sætte de communale Kasser istand til at hve saadanne Bidrag, og det forekommer mig, at den ærede Justitsminister maatte finde det passende at benytte denne Leilighed. Jeg anbefaler saaledes atter de af mig stillede Forslag, der forøvrigt ogsaa ere anbefalede af den ærede 1ste Landstingsmand for Ste Kred (Dreier).